

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 266

гр. Разград , 19.07.2021 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ** в закрито заседание на деветнадесети юли, през две хиляди
двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Рая П. Йончева
Членове: Валентина П. Димитрова
Атанас Д. Христов

като разглежда докладваното от Рая П. Йончева Въззивно частно гражданско
дело № 20213300500198 по описа за 2021 година

За да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на глава XXI във вр. с чл.413 ГПК.

Делото е образувано по ч. жалба, подадена от „ТИ БИ АЙ Банк“ЕАД, ЕИК131134023, гр.София
против Разпореждане №2096/22.VI.2021г., с което по чгрд №1306/ 2021г по опис на РРС, в образуваното по
реда на чл.417 ГПК производство срещу длъжника С. М. С., ЕОН*****, ЕГН7703185185, от гр.Цар Калоян,
Разградска обл., е отказано издаване на заповед за незабавно изпълнение на парични вземания, твърдени в
обстоятелствена част на жалбата в размер на 480,71лв.лв., а в петитум на същата в размер на 341,30лв.-
представляващи разлика между уважена част от заявената в размер на 2080,71лв. главница. Сумата се
претендира като дължима по Договор за потребителски кредит №7000795424/14.IX.2018г. застрахователна
премия, съответно в размер на 168,96лв. застраховка „Живот“ и 172,34лв. застраховка „Безработица“.

Жалбоподателят твърди, че по отношение на обжалваното разпореждане са налице основания за
неговата отмяна като неправилно и незаконосъобразно, и за постановяване на акт, с който съдът да разпреди
издаване на заповед за изпълнение на вземанията му по процесните застраховки, твърдени като част от
формираната по ДПК и заявена по чл.417 ГПК главница.

Съдът, като прецени доводите, изложени в частната жалба и като взе предвид събраните по делото
доказателства, приема следното:

Частната жалба е подадена в срока по чл. 275, ал. 1 от ГПК от активно легитимирано лице, поради което е
процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна. Пределите, в които въззивният съд дължи произнасяне по
същество е очертано от жалбата, в нейното кумулативно единство от обстоятелства и заявена в петитум защита. В
тази връзка и съответно на волеизявеното в петитум на жалбата, в този си състав съдът приема, че с подаването ☐
е поставено във висящност произнасянето на РРС относно претендираните като елемент от главницата по ДПК
застрахователни премии-общо в размера на 341, 30лв. Отказът на първоинстанционния заповеден съд да уважи
заявлението и относно вземането за „такса оценка на риска“ е обсъден в обстоятелствена част на жалбата, но не е

изведен в петитум на същата.

При служебно извършената, съгласно чл. 269, във вр. с чл. 278, ал. 4 от ГПК проверка на обжалваното разпореждане, въззивният съд намира същото за валидно и процесуално допустимо, а като постановено по същество на подаденото по реда на чл.417 ГПК заявление - за правилно.

Преценката за допустимост и основателност на производството по чл.417 ГПК е служебно дължима, и изводима от въведените в заявлението обстоятелства. Сезираният с производството по чл.417 ГПК съд дължи произнасяне в рамките на заявените от кредитора вземания-по размер, основание, период. Което предполага преценката му за редовността на заявлението от външна страна и за наличието на документа, доказващ валидност на основанията и изискуемост на вземанията.

В случая, в реквизит на подаденото от него заявление, въззивникът е индивидуализирал в предмет на претенцията си по чл.417 ГПК, както следва: вземане в размер на 2080,00лв. , дължими, ведно със законна лихва в изпълнение на главница по ДПК№7000795424, сключен на 14.IX.2018 с конституирания в производството длъжник-С. М. С.. В приложения като доказателство ДПК е посочено, че предоставеният на длъжника кредит е в размер на 10600,00лв., при поето от последния задължение за връщането му в срок до 15.V.2021г. на равни месечни вноски, всяка с падеж на 15-то число на съответния месец и в размер, съгласно считания за неразделна част от договора погасителен план.

На следващи позиции, в предмет на заповедното производство са заявени:

- вземане за договорена възнаградителна лихва в размер на 843,93лв. за времето от 15XII.2018 до 15.V.2021г.;
- вземане за 882,96лв., дължимо в обезщетение за забава на главницата за периода от 15XII.2018 до 7. VI.2021г.

Т.е., видно от реквизитите на заявлението, с подаването му жалбоподателят не е индивидуализирал претенция за вземане по застраховки. За първи път уточнява тези си вземания по основание и размер, с подадената жалба.

От приложените към заявлението доказателства се установява, че със сключване на процесния ДПК, в право на длъжника е предвидена възможност да поиска сключване на някои от застраховките, предложени от кредитора, легитимиращ се по ДПК и като застрахователен посредник на „Уника“АД.

В приложение на заявлението си кредиторът е приложил като доказателство Договор за застраховка №81001NLB2011, сключен на 14.IX. 2018г между длъжника по процесния ДПК и „УНИКА“АД при еднократно договорена в размер на 341,30лв. застрахователна премия за настъпили при действие на процесния ДПК и подлежащи на обезщетяване по КЗ събития „живот“ и „безработица“.

От приложените доказателства се следва за безспорно, че в случай на поискана от длъжника застраховка, кредиторът му ще действа като посредник на застрахователя, съгл. чл. 294КЗ. Т.е., същият не е страна в застрахователното правоотношение и в тази връзка не доказва кредиторското си качество по отношение на тези вземания. Към заявлението не са представени доказателства за извършени от него плащания на поети от длъжника към застрахователя задължения, от което да следва и извод за встъпването му в права на удовлетворен кредитор.

В чл. 7 от приложения към заявлението Договор за потребителски кредит №7000795424/14.IX.2018г. е отразен общ размер на кредита и условията за усвояването му, като в т. 1 е посочено, че договореният и предоставен на потребителя кредит е в размер на 1 600,00лв. В задължение на същия е предвидена и еднократна такса за оценка на риска в размер на 232,96лв. Т. 2. 2 на същия член гласи, че в случаите, когато потребителят е пожелал да сключи някоя от застраховките или да се включи в някоя от застрахователните програми, предлагани

от кредитора при условията на чл. 19, частта от средствата по кредита, представляваща дължимата за конкретната застраховка сума, се превежда от кредитора директно по банковата сметка на съответния застраховател, респективно – по банковата сметка на съответния застрахователен посредник, за което потребителят дава изричното си нареждане и съгласие при подписването на договора.

В чл. 8 е предвидено да се посочи конкретно стоката или услугата, както и нейната цена в брой в случай, че кредитът е под формата на разсрочено плащане за стока или услуга или при свързани договори за кредит. В чл. 9. 1 е отразено, че лихвеният процент, с който се олихвява предоставеният кредит, изразен като годишен лихвен процент, е 28, 36%; в чл. 9. 4 е посочено, че при просрочие потребителят дължи и лихва за просрочие в размер на законната лихва върху просрочената сума за периода на просрочието. В чл. 10 е посочен годишният процент на разходите (ГРП) е 45, 54%, както и общата сума, дължима от потребителя в размера на 3 123,44лв. В този си размер, вмененото в тежест на кредитополучателя задължение е неясно, не даващо отговор относно вида и размера на отделните, формиращи го задължения и то в тяхната относимост към реално додоговорената и усвоена от него главница.

Тълкуването на посочените разпоредби от кредитния договор мотивират съда да заключи, че за да изиска тези суми от кредитополучателя, Банката следва да докаже сключването на валиден договор за застраховка за процесния по делото период и да установи, че е плащала застрахователните вноски по него вместо дължниса, като само начисляването на сумите по сметката на последния не е доказателство, че задължението му е действително възникнало - по делото не са представени първични документи, установяващи плащането на застрахователните суми от Банката, нито е представена застрахователна полица.

След като се претендира вземане, основано на неизпълнено задължение по договор за паричен заем, сключен между банкова институция и физическо лице, то безспорно длъжникът има качеството на "потребител", поради което съдът е длъжен служебно да провери дали договорът съдържа неравноправни клаузи, тъй като тези клаузи не са обвързващи за потребителя, при действието на член 6, параграф 1 от Директива 93/13 на ЕИО на Съвета, разпоредбите на която с § 13а, т. 9 от ДР на ЗЗП са въведени в националното законодателство-ЗЗП. В редица свои решения/Решение № 23/07.07.2016 г. по т. д. № 3686/2014 г. на I т. о; Решение № 232/05.01.2017 г. по т. д. № 2416/2015 г. на II т. о. и др. / ВКС съобразявайки задължителната практика на СЕС приема, че съдът следи служебно за наличието на неравноправни клаузи в потребителски договори.

При анализа на кредитното правоотношение става ясно, че приложимите норми са тези на Закона за защита на потребителите, с оглед характеристиката на длъжника на "потребител", нормите на Закон за потребителския кредит-при установените елементи на заемното правоотношение, съответно на ЗЗД, като общи и субсидиарно приложими норми. Защитата на потребителя е изградена на принципа за създаване на равноправни условия за получаване на потребителски кредит и насърчаване на отговорно поведение от страна на кредиторите при предоставяне на такива (чл. 2 от ЗПК). Водещо е разбирането да не се допусне прекомерно обременяване на потребителя, така че да дължи неоправдано висока цена за ползваната финансова услуга.

Клаузата на чл.7, в частта предвиждаща формирането на главницата по кредитния договор с включване на дължими по пакет " Живот" и „Безработица“ застрахователни премии е неравноправна по смисъла на чл. 143 ЗЗП, тъй като е уговорена във вреда на потребителя, не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравноправие между правата и задълженията на търговеца/доставчика и потребителя, предвид и размера на вноската по кредита и тази по сключения пакет за застраховка. Освен това предвид неразривната й свързаност с договора за кредит, с договарянето й дължимото възнаграждение за застрахователната премия да се разсрочи и да се изплаща едновременно с погасителната вноска по заема се заобикаля разпоредбата на чл. 19, ал. 4 от ЗПК, касаеща ограничение в размера на ГПР. Съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗПК всяка клауза в договор за потребителски кредит, имаща за цел или резултат заобикаляне изискванията на този закон, е нищожна . Видно е, че кредитополучателят е сключил отделен застрахователен договор, по който банката е трето правоимащо лице и като такова правата й са единствено да търси изплащане на уговорената застраховка от застрахователя, в случай на настъпване на застрахователното събитие. Кредитор на застрахователните вноски е ЗК"Уника"АД, а не банката. Обстоятелството, че е предвидено вноските за застраховка да се разсрочат и обслужват заедно с тези по

кредита, не я легитимира като титуляр на това вземане към кредитополучателя.

Ирелевантно е възражението за даване на съгласие от страна на клиента за сключване на застраховката – това не променя неравноправния характер на уговорката по същество.

Предвид горното, в обжалваната си част отказът на районния съд е постановен в съответствие със закона и подадената срещу него жалба следва да се остави без уважение като неоснователна.

С оглед изхода на делото, разноси на въззивника не се следват. Определението на въззивния съд не подлежи на обжалване - т. 8 от Тълкувателно решение № 4/2013 от 18.06.2014 г. по тълк. д. № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС.

Мотивиран от изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на „ТИ БИ АЙ Банк“ ЕАД, ЕИК131134023, гр.София против Разпореждане №2096/22. VI.2021г. по чгрд №1306/ 2021г по опис на РРС, в частта с която срещу длъжника С. М. С., ЕГН *****, от гр.Цар Калоян, Разградска обл., е отказано издаване на заповед за изпълнение на парични вземания в размер на 341,30лв., договорени като застрахователна премия и претендирани като част от заявената в размер на 2 080,00лв. главница по ДПК №7000795424/14.IX.2018г.

В останалата си част като необжалвано Разпореждане №2096/22. VI.2021г. по чгрд №1306/ 2021г по опис на РРС е влязло в сила.

Определението на РОС е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____